

S Z E R K E S Z T Ő I Ü Z E N E T E K

KÖVETKEZŐ SZÁMAINKBÓL. Tanulmány: *Mihelics Vid*: A „hitéleti szociológia” problematikája. *Galamb Sándor*: Seneca, a bölcész drámaíró. *Holenda Barnabás*: Tudósok, nézetek, viták a XVII. században. *Lengyel Balázs*: Frederico Garcia Lorca. *Belon Gellért*: Az evangéliumi ember (Prohászka). *Cserháti József*: Az ember világgözpontisága Szent Tamás filozófiájában. *Kardeván Károly*: Pálffy Béla Hegedűs Nándor Ady-könyvében. *Salacz Gábor*: Egy elfelejtett festő: Paczka Ferenc (1856—1926). *Kézai Béla*: Három Johanna. *Dümmerth Dezső*: Rainer Maria Rilke. *Doromby Károly*: Graham Greene. *Rónay György*: Pázmány körül. *Jánosy Gyula*: Liberalizmus, szocializmus és az Egyház a 19. században. *Kelecsényi Gábor*: Phaeton és az űrrakéta között.

Novella: *Farkas Antal*: Róza. *Fendrik Ferenc*: Pithagoras tétele. *Pilinszky János*: Találkozás az olasz költőnővel. *Agoston János*: Egy igaz történet. *Boluniczky Szeffi*: Emlékeimből. *Mészöly Miklós*: Jelentés öt egérről. *Bruce Marshall*: Father Smith. *Alfred Polgar*: A köpeny. *Valéry Larbaud*: Rachel Frutiger.

Vers: Kerényi Grácia, Szabó Gizella, Stetka Éva, Tardonai Gábor, Jánosy István, Szabó Anna, Márk István, Vámosi Pál, Beney Zsuzsa, Gyurkovics Tibor, Elisabeth Langgässer, W. H. Auden, Gertrud von Le Fort, Rainer Maria Rilke, Szemelvények mai osztrák költőkből (Radó György fordításai).

Novemberben, a költő születésének 90., halálának 20. évfordulóján Francis Jammes emlékszáma. *Tótfalusy István*: Egy költő útja Rousseau-tól Szent Ferencig. *Francis Jammes*: Versek, önéletrajzi írások, A foltozóvarga és a fiatal lány (elbeszélés), A zarándok (lourdesi emlék), Pipa megszökik (történet egy kutyáról), Pacsirta (eposz-részlet), stb.

„Tiszta házasság.” Kérjük, levélben közölje címét, mert a felvetett problémára csak levélben tudunk válaszolni.

B. B. — Miért nem könnyítik meg a külön, a szentmisétől független esti szentáldozás lehetőségét, amikor az egyház oly jóságosan gondoskodik egyéb téren? — teszi fel a kérdést kedves olvasónk. — Nem látja helyesen az intézkedés értelmét! Itt nem arról van szó, hogy az egyház megvonja a gondoskodást a hívektől, hanem éppen ellenkezően, még többet kíván nekik nyújtani. Nem csupán a szentmiséből kiszakított szentáldozást, hanem az egész szentáldozatot minden kegyelmében. E kettő szerves egységet alkot. Engedmény volt az egyház részéről, hogy a szentmise nélküli áldozást tűrte. Most, hogy a független és különálló áldozást

korlátok közé szorította, csak az eredeti, Krisztus által rendelt állapotot állítja vissza e téren. Kétségtelen, hogy vannak esetek, mikor nehézséget jelent a hívőknek szentmisét keresni és végig várni azt. Az is megtörténik, hogy egy-egy nap elmarad a szentáldozásuk. Azonban idővel bizonyosan megtalálják rá a megoldást mindazok, akikben a Jézus, a tökéletesség, a kegyelmekben való előhaladás utáni vágy eleven lánggal ég. Akkor döbbennek majd rá igazán, mennyivel többet kaptak az által, hogy a teljes szentáldozaton vesznek részt.

Fedett fejvel a templomban. — Nem hisszük, hogy e téren olyan formában lehetne valamit tenni, hogy az egyház enyhítsen írott és íratlan rendelkezésein, a kialakult gyakorlaton és szokáson. Vannak vallások, ahol a templomban tiszteletből be kell fődni a fejet. Nálunk a fedetlen fő a tisztelet jele a férfiak részéről. Annak viszont semmi akadálya sincs, hogy betegek, öregek, kisgyermekesek fejét erősen huzatos templomokban, csikorgó hidegben valamiképpen befödjük. Öregeken az ön által említett glott-sapka, gyerekeken, betegeken másfajta fejfedő, olyan, amelyről nyilvánvalóan első pillanatban látszik, hogy az egészség védelmét szolgálja, azt hisszük, senkit sem botránkoztat meg.

V. E. Az egyházi szövegeknek mindig van bizonyos patinájuk, és maguk a hívek nem veszik szívesen, ha időnkint jobban hozzáigazodik a szöveg a mai nyelvjáráshoz. Az Evangélium felolvasásánál azonban észre kellett volna vennie, hogy igenis van egy lassú „nyelvfíjtó“ törekvés, ha egy-egy újabbkiadású Szentírás jelenik meg. Hogy „királynőt“ vagy „királynét“ mond az előimádkozó, az igazán lényegtelen dolog! A két olvasóformula, amelyet említ, előttünk ismeretlen. Ha van rajtuk egyházi jóváhagyás, akkor bizonyára mindkét ima igen hasznos lehet. Magánhasználatra természetesen ilyen különleges jóváhagyás sem szükséges, csak a nyilvános, közös mondásra.